

РЕШЕНИЕ

№ 4924

гр. София, 18.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 21.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4036** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – чл.178 от Административнопро-цесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.215, ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ).

Образувано е жалба на Д. Б. С. от [населено място], Столична община (СО), срещу ЗАПОВЕД №РД-09-50-567/21.12.2001г. на главния архитект на СО, връчена с уведомително писмо с рег. №РБН20-ГР00-92/21.10.2020г. С оспорвания административен акт, на основание чл.6, т.7 във вр. с чл.32, ал.1, т.1 и т.3 от Закона за териториално и селищно устройство (З.), §6, ал.3 от Преходните разпоредби (ПР) на ЗУТ, чл.12, т.1 и чл.16 от Наредба №5 за правила и норми по териториално и селищно устройство (отм. ДВ, бр.51/05.06.2001г.) и §8 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на Наредба №5/2001г. за правила и нормативи за устройство на територията (отм. ДВ, бр.3/2004г.), е ОДОБРЕНО: 1) Частично изменение на застроителния план за парцели I и от XV до XXX, включително, кв.6 по плана на [населено място],[жк].; 2) Частично изменение на регулационния план на[жк]– [населено място], кв.6, като: а) от парцел I, „за комплексно индивидуално жилищно застрояване“ се отреждат парцели: I-106, XV-467, XVI-101а, 101д, XVII-101г, X.-101в, X.-101б, XX-97, X.-97, X.-98, X.-98а, X.-98б, X.-99, X.-99, X.-100, X.-100а, X.-458, XXX-432.; б) Промяна в уличната регулация между о.т. 50 – о.т. 30^А до о.т. 31, по зелените линии, цифри и букви, съгласно приложен проект.

С Протоколно определение от 21.02.2022г. съдът е конституирал като жалбоподател и В. Д. А. .

Жалбоподателите претендират за нищожност на оспорваната Заповед и молят съда да я прогласи или евентуално я оспорват като незаконосъобразна и искат да бъде отменена. На първо място поддържат, че актът е издаден от некомпетентен административен орган, съгласно действащата към онзи момент норма на чл.6, ал.7 З. и §6, ал.3 ЗУТ. Твърдят, че актът не съдържа указания относно реда за оспорването му, регламентиран в Закона за административното производство (З., отм., ДВ, бр.30/2006г.) - чл.19, ал.1 във вр. с чл.35, ал.2. Смятат, че влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят само при наличие на изрично съгласие на собствениците и носителите на други вещни права в засегнатите имоти. Изтъкват, че оспорваният акт ограничава вещното право на собственост без да има каквито и да е аргументи в подкрепа на решението за разделяне на собствения им имот на две части чрез улица, която е предвидена да преминава през него и без да е ясно кои имоти ще обслужва тази улица. Твърдят също, че графичната част на процесната Заповед е била изработена въз основа на стари, неактуални към онзи момент данни за местоположението и границите на имотите според Картата на възстановената собственост (КВС), както и не е била съобразена с Кадастралната карта (КК). Релевират и доводи, че актът страда от съществен порок във формата, тъй като не съдържа фактически основания за постановяването му. Сочат, че имотът е разположен на склон със значителна денивелация, което прави според тях технически невъзможно изграждането на път в зона с такава денивелация. Претендират за разноси, включително за адвокатско възнаграждение по чл.38 от Закона за адвокатурата (ЗА), съгласно представен списък. Доводи за недействителност на административния акт излагат и в представени по делото писмени бележки по същество на спора.

Ответникът – ГЛАВЕН АРХИТЕКТ на Столична община, оспорва жалбата. В писмено Становище с изх. №към САГ20-ГР00-1361-(6)/23.04.2021г. и чрез процесуалния си представител юрк. М. поддържа, че оспорваната Заповед е законосъобразен административен акт, издаден от компетентен орган въз основа на Заповед №РД-09-283/18.04.2020г. на кмета на СО с която последният е делегирал правомощията си по териториално и селищно устройство на главния архитект. Сочи, че издадената от главния архитект на С. процесна Заповед е била потвърдена от Столичния общински съвет (СОС) с Решение №85 по Протокол №56/06.08.2003г., на основание §187 ПЗР на Закона за изменение и допълнение на Закона за устройство на територията (ЗИД ЗУТ). Претендира да му бъдат присъдени разноси за юрисконсултско възнаграждение. Доводи за неоснователност на жалбата излага и в представени писмени бележки по същество на спора.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства по делото, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната норма на чл.215, ал.1 във вр. с чл.214, т.1 ЗУТ.

С приетия по делото Р. лист с рег. №РБН20-ГР00-92/14.10.2020г. се установява, че процесната Заповед №РД-09-50-567/21.12.2001г. е била съобщена на заинтересованите лица – собственици и носители на други вещни права в имоти, които са непосредствено засегнати от предвижданията на плана, в периода м. октомври 2020г. – м. февруари 2021г. (л. 49, 50). Жалбоподателят С. е бил уведомен със Съобщение с изх. №РБН20-ГР00-92/22.10.2020г., което му е било лично връчено на 26.10.2020 г. с известие за доставяне (обратна разписка) №R PS1320 0035J2 G (л.

60, гръб). Следователно подадената на 05.11.2020г. жалба с вх. рег. №към РБН20-ГР00-92-(3) е в срок.

Жалбоподателят С. е заинтересовано лице по смисъла на чл.131, ал.1 във вр. с ал.2, т.1 ЗУТ, тъй като имотът за който се легитимира като собственик с идентификатор 02659.2190.1088 попада в обхвата на предвидената промяна в уличната регулация между о.т. 50 – о.т. 30^А до о.т. 31. Този факт съдът приема за установен с приетите и неоспорени по делото писмени доказателства: Решение №030172/11.09.2002г. на Поземлена комисия (ПК) – Б., заедно със Скица №Ф00105/12.09.2002г. за имот пл. №033003 в землището на кв. Г. (л. 13, 15); Решение №5233/02.08.2004г. на Общинската служба по земеделие и гори (ОСЗГ) – О. купел, заедно със Скица №21/31.05.2004г. (л.16, 17); Нотариален акт (НА) за собственост върху недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №16584/23.03.2007г. като Акт №190, том Х., дело №10499/2007г. (л.18); НА за продажба на недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №57013/09.12.2010г. като Акт №28, том СXLVI, дело №32725/2010г. (л.19, 20) и НА за продажба на недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №28356/04.07.2012г. като Акт №174, том LXV, дело №13635/2012г. (л.21, 22); Скица №26705/26.04.2012г. на ПИ идентификатор 02659.2190.995 (л.22), Скица №15-735650/13.08.2020г. на ПИ с идентификатор 02659.2190.1088 (л.23).

Жалбоподателката В. А. се легитимира като собственик на имот с идентификатор 02659.2190.1088 с НА за дарение на недвижим имот, вписан в книгите по вписвания с вх. рег. №74050/11.10.2021г. (л.234).

За изясняване на делото от фактическа страна е приета съдебно – техническа експертиза (СТЕ). Заключение на вещото лице инж. С. Б. не е оспорено от страните и съдът го кредитира като обективно и компетентно дадено. Според експертизата частичното изменение на застроителния и регулационен план (ЧИЗРП) за кв.б, м. „кв. Г.“, одобрено с процесната Заповед №РД-09-50-567/21.12.2001г., засяга имота на жалбоподателите С. и А. с идентификатор 02659.2190.1088. С процедираното изменение се изменя уличната регулация в участъка от о.т. 29 до о.т.50 в резултат на което се увеличава площта от имот с идентификатор 02659.2190.1088, включена в улицата. При това около 225 кв.м. от имота попадат в новопроектираната [улица]-50 и около 97 кв.м. попадат в проект УПИ ХХП₉₈.

При това настоящият решаващ състав приема, че жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, В ЧАСТТА по т.2 с която е одобрено частично изменение на регулационния план на[жк], [населено място], кв.б – промяна на уличната регулация между о.т. 50 – о.т.30^А до о.т.29, по зелените линии, цифри и букви.

Разгледана по същество, в допустимата ѝ част, жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателите оплаквания и извърши проверка на процесния административен акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Заповед №РД-09-50-567/21.12.2001г. е НИЩОЖЕН административен акт, В ЧАСТТА по т.2 за промяна на уличната регулация между о.т. 50 – о.т.30^А до о.т.29, поради материална некомпетентност на органа, който го е постановил.

Според регламента чл.6, т.7 З. – посочен като правно основание за издаване на процесната Заповед, измененията на подробните градоустройствени планове, както и кварталнозастроителните и силуетните планове, се одобряват от кмета на общината при спазване на процедурата, по която са създадени. В ал.2 на чл.184 З. е предвидена

възможност изпълнителният комитет на СО, по предвидения в ал.1 ред – със съгласие на министъра на регионалното развитие и благоустройството, да предостави на съответния заместник – председател, на главния архитект на С., на началника на управление „Архитектура и градоустройство при СО и на председателите на изпълнителните комитети на районните народни съвети, функции по одобряване и изменение на подробни градоустройствени планове, по съгласуване и одобряване на проекти за строежи и по други текущи въпроси, а функции на главния архитект на С. – на началника на управление „Архитектура и благоустройство“.

За установяване на компетентността на органа – издател на административния акт, ответникът е представил Заповед №РД-09-283/18.04.2000г. на кмета на СО, с която последният е предоставил на главния архитект на С. и на кметовете на районите в СО, правомощия по териториално и селищно устройство, съгласно Приложения №1 и №2, на основание чл.184, ал.1 и ал.2 З.. С Решение №3 по Протокол №10/03.04.2000г. Столичният общински съвет (СОС) е приел Правилник за организацията и дейността на столичната общинска администрация (ПОДСОА). С нормата на чл.102, ал.4 ПОДСОА, при условията на чл.184, ал.1 и ал.2 З., СОС е предоставил на главния архитект и на кметовете на райони, функции на кмета на СО, съгласно приложения №1 и №2 (л. 30 - 41). Според т.1 от Приложение №2 „Правомощия на главния архитект на С.“ са предоставени правата по чл.6, т.7 във вр. с чл.32, ал.1 З. да одобрява измененията на влезли в сила подробни градоустройствени планове и кварталнозастроителни планове. По делото обаче, не е установено наличие на съгласие на министъра на регионалното развитие и благоустройството за предоставяне на правомощията по чл.6, ал.7 З. на главния архитект - издател на акта в конкретния случай. Тежестта на доказване на този положителен факт, свързан с изпълнение на условията за валидна делегация по смисъла на чл.184 З., лежи върху административния орган, който не е съумял да се справи с тази тежест. Съответни документи, удостоверяващи волята на Общинския съвет и на министъра, като част от валидното упражняване на властнически правомощия по делегация от страна на главния архитект, е следвало да бъдат част от административната преписка, независимо от изтеклия продължителен период от време, още повече, че компетентността на издателя на административния акт е изрично оспорена в жалбата. При това законът – чл.171, ал.1 АПК изрично указва на административния орган, че трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в административния акт и изпълнението на законовите изисквания при издаването му. Според мотивите на Тълкувателно решение (ТР) №4/22.04.2004г. на Общото събрание на съдиите от Първа и Втора колегии на Върховния административен съд (ВАС) по тълкувателно дело №4/2002г. компетентността на всеки административен орган е нормативно определена и издаването на административен акт без необходимата компетентност води до неговата нищожност.

За пълнота на мотивите съдът отбелязва, че в посочената част по т.2 за промяна на уличната регулация между о.т. 50 – о.т.30^А до о.т.29, административният акт е неизпълняем. При извършени от СТЕ изчисления на наклона на терена на база хоризонталите от кадастралната основа на регулационния план, нанесени при сечение на релефа 1 м., вещото лице е установило, че в частта в която проектната [улица]-49 минава през процесния имот с идентификатор 02659.2190.1088, денивелацията е 12 м. – от кота +779 до кота +791. Констатирано е, че наклонът по линията на оста на улицата, изчислен между отделните хоризонтали, варира между 30% и 40%, като в

близост до о.т. 50 надвишава 40%. При това вещото лице е обосновало извод, че при тези стойности практическото изпълнение на проектираната улица е невъзможно. Този извод експертизата е основала и по аргумент от действащата Наредба №РД-02-20-2/20.12.2017г. за планиране и проектиране на комуникационно транспортната система на урбанизираните територии, където за улиците от най-ниския VI клас на второстепенната улична мрежа, към които може да се причисли и процесната проектна улица, максимално допустимият надлъжен наклон е 12%. В съдебно заседание вещото лице уточнява, че процентът на денивелация на терена е пресметнат по хоризонталите от кадастралната основа на регулационния план от 1976г.

По изложените доводи настоящият решаващ състав приема, че Заповед №РД-09-50-567/21.12.2001г. е недействителен административен акт и след като е констатирал това съдът следва да обяви нейната нищожност, В ЧАСТТА за която е установен правният интерес на жалбоподателите. В останалата част жалбата е процесуално недопустима, тъй като имотът за който жалбоподателят С., а впоследствие жалбоподателката В. А., се легитимират като носители на вещни права, не е предмет на изменението на регулационния и на застроителния план, одобрени със Заповед №РД-09-50-567/2001г.

Предвид изхода на правния спор и на основание чл.143, ал.1 АПК на жалбоподателя С. следва да бъдат присъдени разноски по водене на делото – за държавна такса и за СТЕ в размер на 410 (четиристотин и десет) лева. Основателно е и искането за присъждане на разноски и за адвокатско възнаграждение, на основание чл.38, ал.1, т.3 ЗА във вр. с чл.8, ал.2, т.1 от Наредба №1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в размер на 900 (деветстотин) лева.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, Второ отделение, 25^{-ти} състав

РЕШИ

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Д. Б. С. и В. Д. А. от [населено място], Столична община, срещу ЗАПОВЕД №РД-09-50-567/21.12.2001г. на главния архитект на С. по т.1 и в частта по т.2 за частично изменение на регулационния план на[жк]– [населено място], кв.6, като: а) от парцел I.,за комплексно индивидуално жилищно застрояване“ се отреждат парцели: I.106, XV.467, XVI.101а, 101д, XVII.101г, X.101в, X.101б, XX.97, X.97, X.98, X.98а, X.98б, X.99, X.99, X.100, X.100а, X.458, XXX.432.

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНА ЗАПОВЕД №РД-09-50-567/21.12.2001г. на главния архитект на СО, В ЧАСТТА по т.2 с която е одобрено частично изменение на регулационния план на[жк], [населено място], кв.6 – промяна на уличната регулация между о.т. 50 – о.т.30^А до о.т.29, по зелените линии, цифри и букви.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмета, с адрес 1000 С., [улица], да заплати на Д. Б. С., ЕГН [ЕГН], с адрес: 1320 Б., [улица], сумата 410 (четиристотин и десет) лева – разноски по адм. дело №4036/2021г.

ОСЪЖДА СТОЛИЧНА ОБЩИНА, представлявана от кмета, с адрес 1000 С.,

[улица], на основание чл.38, ал.1, т.3 от Закона за адвокатурата, да заплати на адвокат И. А. А., личен №[ЕГН], сумата 900 (деветстотин) лева за адвокатско възнаграждение по адм. дело №4036/2021г.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на РБългария в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ

Боряна Петкова